

vet rejst ude fra Taarbæk, og der har altsaa en Tid været en stærk Stemning mod, at Fortet blev lagt i selve Taarbæk By, fordi man mente, at det vilde skade forskellige Interesser derude. Jeg tør i og for sig ikke have nogen Mening om, hvorvidt dette Synspunkt er rigtigt, men der var jo hos alle Parter, der vare repræsenterede i Taarbæk, hed det den Gang, den samme Mening derom. Hvad der saa skete, var dette, at forskellige Blade tog Del i denne Bevægelse, omtalte, hvad der var sket paa et saakaldt Protestmøde. Den højtærede Minister sagde, at det var kun radikale og socialdemokratiske Blade, der refererede det. Jeg tror, han tager fejl deri, jeg tror, at ogsaa andre Partiers Blade paa akkurat samme Maade refererede, at et saadant Protestmøde var blevet afholdt, og hvad forskellige Mænd mente om dette Forts Beliggenhed i denne By. Derved kom Sagen frem i Folketinget, kom gennem Finansudvalget frem til en Debat i Folketinget, og efter denne er det da, at den højtærede Minister lader sig paavirke af de Ønsker, der er om at undersøge Sagen, til at føre hele Finansudvalget derud, ikke alene hans Modstandere, som han kalder det, men det hele Finansudvalg, som dog ikke helt bestaar af hans Modstandere, og der blev saa holdt Foredrag, forskellige Steder bleve besete — og saa endte Sagen, saa vidt jeg forstaa, med en Frokost. Efter denne Frokost er der ikke mere i denne Sag. Jeg har ikke set, at den senere er bleven rejst fra Folketingets Side, heller ikke fra den højtærede Ministers Side. Nu har den højtærede Minister sagt her i Dag det samme, som han sagde i Folketinget, at hvis alle Partier vare enige, vilde han bøje sig, saa vidt jeg forstod, altsaa bøje sig for det borgerlige Ønske om at flytte Fortet. Men den højtærede Minister kan jo rolig sige dette, da han ved, at han ikke faar en saadan Tilslutning fra alle Partier, end ikke, saa vidt jeg forstaa, fra hans eget. Jeg har i hvert Fald ikke set, at der under den Debat i Folketinget var noget Medlem af Regeringspartiet, som rejste sig og krævede eller blot udtalte Ønsket om, at den højtærede Minister rettede sig efter dette fra Taarbæk rejste Forlangende. Og da et æret Medlem fra Regeringspartiet (J. Pedersen) udtalte sig her i Dag, havde jeg heller ikke det Indtryk, at han stod som Ordfører for Regeringspartiet. Han sagde, saa vidt jeg hørte, heller ikke, at han var Ordfører. Han fremførte, saa vidt jeg forstod, blot

sin egen Mening. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister tror, at der skulde være en Stemning i Regeringspartiet for at føje Taarbækkerne og derigennem ham i deres Ønsker. Sagen staar altsaa saaledes, at for det rent borgerliges Vedkommende er der ikke skabt en saadan Stemning. Og heller ikke er der hos den højtærede Forsvarsminister et Ønske om at imødekomme det taarbækske Forlangende. Tværtimod, den højtærede Minister stiller sig saaledes, at han egentlig er lige glad; vil man gøre det, kan man gøre det, hvis alle Partier vilde give ham Billigelse, vil han gøre det; selv bryder han sig ikke derom. Og dette vil altsaa sige, at han ikke har et militært Ønske, hvad han ogsaa udviklede. Den højtærede Minister sagde, at han vilde ikke have noget politisk Spektakelnummer af denne Sag. Jeg tænker nu ikke, at han regner den højtærede Ordførers Foredrag til de politiske Spektakelnummere. Hvorfor han saa stadig bruger dette Ord, ved jeg ikke.

Det var altsaa den borgerlige Side af Sagen. Dermed ere vi færdige. Den højtærede Minister forlanger en Tilslutning, som han ved, at han ikke faar, som han i Folketinget har prøvet, han ikke kan faa, fordi Sagen standsede med en næsten akademisk Debat, med en Tur, en Frokost, og saa er der ikke mere om den Sag i Folketinget. Den højtærede Minister tror jo heller ikke paa, at det kan nytte det mindste at komme med denne Sag ned i Folketinget. Hvad Ordføreren har udtalt i Dag, er udtalt ud fra et rent militært Synspunkt, og derom vil jeg gerne sige nogle Ord, skønt det i og for sig ikke er fristende at tale om denne Sag, for den er jo død.

Den ærede Ordfører sagde, at dette Forslag, skønt det saa ringe ud, havde en ikke ringe Rækkevidde, og deri er jeg tilbøjelig til at give ham Ret. Rækkevidden ligger i dets Affattelse, og det synes jeg ogsaa, at den højtærede Minister rigtig gjorde opmærksom paa. Her er Tale om et Fort, som skal opføres, og saa fastsættes det ikke i dette Lovforslag, naar vi da se bort fra Forhistorien, hvor Fortet skal ligge, men det skal afgøres ganske uafhængigt af Rigsdagen, afgøres af de sagkyndige. Det er den ærede Ordførers Mening om denne Sag, og det er i Virkeligheden et nyt Princip, der vil blive indført, hvis et saadant Forslag bliver gennemført. Man kunde nemlig godt tænke sig, at det var gaaet saaledes her i Landet, at man havde sagt: Ud fra